

Skolebladet "Støvsuger" 5. årgang nr. 5, skoleåret 1964-65

Nykøbing S. J. Borger- og Realskole.

Lederen.

Som I jo sikkert allerede har hørt eller set i radio eller fjernsyn er problemet om lørdagsfrihed eller ikke for tiden et emne, der er ivrigt diskuteret.

Det lyder jo også vældig interessant sådan at skulle have fri hver lørdag De færreste tænker bare ikke på de følger evt. lørdagsfrihed vil få.

Vi er jo nødt til at hæve vores fulde antal timer ugentlig, og da der jo vil falde en dag ud om ugen, vil der jo også komme til at mangle nogle timer. I følge heraf må vi altså enten gå længere i skole de andre dage eller få slettet nogle af vores fridage og ferier.

Vi har talt med en elev der var mod og en, der var for lørdagsfriheden.

Den første fortalte:

"Jeg synes, det er helt forkert med lørdagsfrihed. For det første går det udmærket, som det går nu. For det andet er vi jo nok klar over, at hvis vi skal have lørdagsfrihed er vi nødt til at gå længere i skole de andre dage og hvordan skal vi så nå at ordne lektier tilden næste dag? Og fritidsinteresser bliver der jo slet ikke noget af. For det tredje har jeg hørt, at man ville slette efterårsferien, og den ville jeg nødig undvære.

A. J.

Den anden udtalte:

"Lørdagsfrihed har vi længe ventet på."

Lørdag og søndag er jo for de fleste elever, de eneste dage, de har fri sammen med deres forældre, og da, der jo alligevel *er* mange, der beder om fri, kunne der jo ligeså godt laves en ordning, så vi fik fri alle sammen. Iøvrigt tror jeg ikke, der er mange, der ville savne de småfridage vi har ind imellem.

E.H.

Videre vil jeg overlade diskussionen til læserne.

God fornøjelse

Kirsten

Elevrådsmødet.

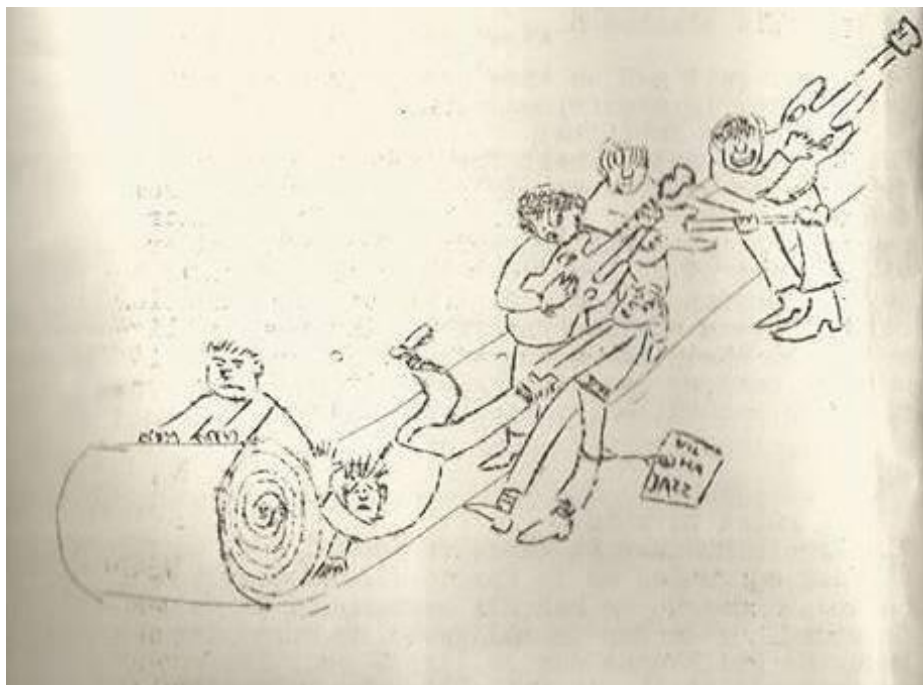
pkt 1.

besluttete at de smås fest skulle være den 9. og stores den 10.
Til de smås fest skulle Kurt Ring-(is orkester orkester spille, og
til de stores "The lis" dog-efter en større diskussion.

pkt 2.

fastelavnsfesten for de mindre klassetrin. De slog ' ;ten af tønden,
og fik boller og orangeade bagefter.

der intet er at tørre fingrene på i fysik og naturhrielokalet, besluttede
vi, at formanden skulle henvende til inspektøren angående sagen.

MODE NYT.

Forårspigen 1965.

For rets teenagerpige er 'ikke alene stang-vaks, mon også praktisk. Om dagen er hendes sko bredsnudede med lave setbackhæle, og selvfølgelig har hun helt lyse nylon- eller kniplingsstrømper på, men hun om aftenen skifter til et par sko med tangohæle, og den lidt mere spidse fingernegltå. Ruskind er det mest benyttede materiale, og det er de .Lyse nuancer, der er mest fremherskende.

Den amerikanske pige dykker i kludeposen og får virkelig opsigtsvækkende ting ud af det, men der skal vist mod til at gå i et pur jeans syet af lapper.

Forårspigens hovedbeklædning består af hjelme, hækledede net og tørklæde knyttet i nakken. Den elegante og superfeminina pige går mod bretonhat, der passer til frakken

Bikinitaljen synes at være på sit højeste punkt nu , men kræver absolut en slank skikkelse så derfor: Kig en ekstra gang i spejlet.

På ærmefronten har hun det nemt.- Alt bruges, men især de lange stramme ærmer, der østøs er hækledede eller af kjolestof med tunger ved håndledet. Den samme kjole har naturligvis bådformet halsudskæring med tungekrave og prinsessefacon.

En sjov detalje er den nye, grove lynlås, som hun bruger til alt lige fra nederdel og buksedragter til frakker og sko.

Den lille bekendte prik over i'et sætter teenagerpigen med sit farvevalg. Hun er altid iført to ting i præcis samme kulør, hvad enten det er hat og sko, bælte og armbånd eller lignende

ÅLTSA: hun er død- striks.

Bente og Jane.

forsat side 10.

Vi lærere synes ikke rigtigt, det er skolens opgave at lade jer fotografere. Men det er muligt, at det kan indføres med visse mellemrum, - eller For bestemte klassetrim.

Stadsskoleinspektør Henry Rasmussen.

BUKKEBOLD

Som de fleste af skolens elever ved, er vores bukkeboldturnering slut. Den blev lige som de forgående år fulgt af mange ivrige tilskuere.

Tilmeldingen var også i fremgang, dog savner vi nogle flere pigehold, idet der i år kun var tilmeldt 3. hold, mens der i de to andre grupper var en overvældende tilmelding, og blandt de mange der havde tilmeldt sig var to lærerhold.

I den lille gruppe blev det overraskende 6c's andet hold, som i finalen slog førsteholdet.

Lige så var det, at 3 real, piger kunne slå sidste års vindere fra 2 real. I den store gruppe skete den 3. overraskelse, idet 3. real slog lærerne. Så man kan sige, at det var også overraskelsernes dag.

Få finaledagen var balkonen fyldt med begejstrede tilskuere, og de blev heller ikke skuffet, idet alle kampene var fyldt med dramatik og spænding.

Den første finale kamp stod i den lille gruppe, hvor 6c 1 og 6c 2 mødtes. Begge hold gik frisk

til sagen, og under hele kampen tænkte man, hvor længe kan de blive ved i det tempo. 6c 1 startede bedst, og kom, foran med et par mål, men snart fik andet holdet fart over spillet, og det lykkedes dem snart reducere og komme, foran. Dette forspring holdt de kampen ud, trods førsteholdets store anstrengelser. Det vindende hold bestod af: Mogens Christiansen, Ejvind Jørgensen, Per Hansen, og John Christensen.

Da pige kampen startede havde ingen regnet med at 3. reals hold ville få et ben til jorden mod sidste års vindere fra 2. real, men det var som om 3. real havde sagt til hinanden før kampen i år skal de ikke have lov til at slå os, og med den tanke i hovedet spillede hele holdet som en velsmurt maskine, og så var det 2 real som ikke fik et ben til jorden, og 3. real havde skabt den anden store overraskelse. Holdet bestod af Kirsten Trampedach, Lis Annette Brinkløv, Kirsten Hansen og Kirsten Eriksen

Efter denne kamp var man klar til dagens 3. og

sidste finale, som stod mellem lærerne og 3-real. Lærerne havde i deres semifinaler slået 2. real, og de havde i denne kamp vist noget af det bedste spil i turneringen; mens 3-real havde slået det andet lærerhold dog uden at vise det store spil. Så for-ventningerne var store hos lærerne; skal det endelig lykkes os at slå eleverne, men så let gik det ikke. Eleverne startede i et forrygende tempo, og Allerede på det første angreb scorede de lærerne fulgte dog godt med, og det var først til sidst at 3. real løb fra dem, med 3 hurtige mål, og det forspring slap de ikke. Denne sidste finale blev i øvrigt dømt af skolebladets gamle redaktør Ole Skovgård, som klarede paragrafferne fint. Det vindende hold bestod af : Palle Søgård, Niels Knudsen, Per Hansen og Ivar Krebs.

Efter kampene holdt vores sportinteresserede inspektør en kort tale, og overrakte skolebladets flotte diplomer til de vindende hold, hvorefter Spillerne kunne gå ud til de ventende forfriskninger.

forts. fra side 12.

Dagen efter fik de nu kaffen galt i halsen, Hvergang THE BELLIS slog tonen an ... men det morede vi andre os jo ikke mindre af. Sikke'. et orkester! Tak, fordi det måtte komme!

Så skylder vi kun at sige elevrådet tak for den smukke udsmykning af salen - og pedellen, fordi han bar over med de ketchup-klatter som måtte komme.

forts. fra side 9

(F.eks. jazzens billedbog). For øvrigt, hvor mange her på denne pop- og pigtrådsgennemsyrede skole interesserer sig for jazz? Gider de af jer, der gør det, lægge en seddel over i støvkassen. Så kunne der måske startes en jazzklub. Til sidst nogle jazzmusikere, som er værd at lytte til: Sidney Bochet, Benny Goodman, Louis Armstrong, Count Basie og Oskar Petersen, Errol Garner, Miles Davis o.s.v.

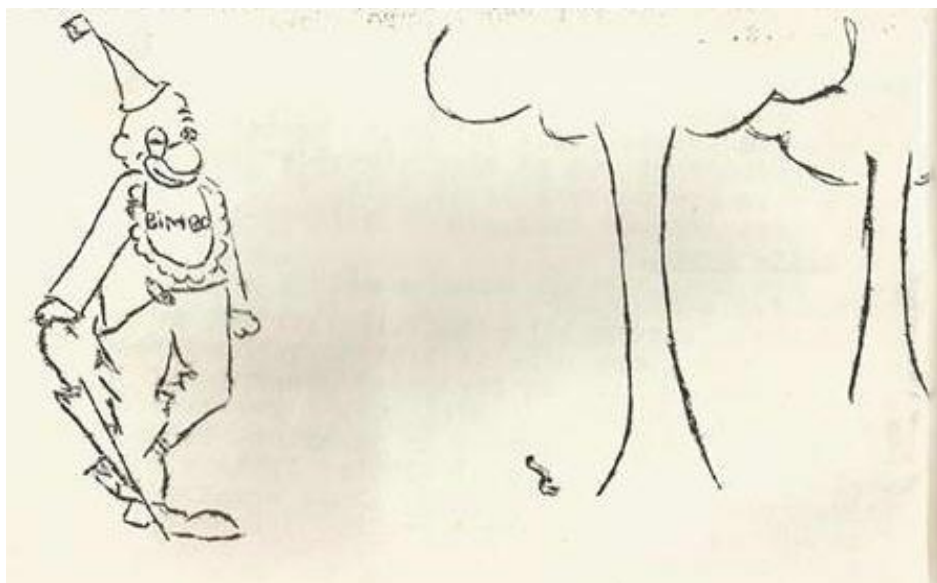
Klovnene Bimbo.

Klovnene Bimbo var så morsom. Han havde en stor malet mund, et par store bukser og et par kæmpe store sko på fødderne. Hans dragt var grøn og rød og han havde en sjov spidshue på. I hånden havde han en rød parably.

Bimbo kunne så mange kunstner. Alle børn holdt af Bimbo, og Bimbo holdt af børnene. Men en dag skete der noget meget mærkeligt. Ingen vidste, hvordan det gik til, men da Bimbo vågnede en morgen, havde han pludselig ikke lyst til at være morsom mere.

"Jeg vil gå en tur i skoven," sagde han til sig selv. På vejen mødte han alle slags skovfolk. Han mødte pelsklædte bjørne, springende egern, sprællende orme. De sagde allesammen: "Hallo Bimbo, kom og leg med os."

Han legede med dem hele dagen, og da aftenen kom, gik han tilbage - hjem til cirkusset. Han dansede, ligesom bjørnene og sprang ligesom egernet og sprællede ligesom ormene. Og folk hylede og skreg af begejstring. Bagefter omringede børnene Bimbo og råbte "Bimbo, du er den morsomste klovn i hele verden."

JAZZ

Jazzen blev til i New Orleans, der ligger i U.S.A.'s bomuldsdistrikt, hvor negrene arbejdede under meget strenge forhold. For at holde anstrengelserne ud sang de. Sangene var almindelige nok; men melodierne var ret ualmindelige. De var nemlig prægede af afrikansk rytme. Efterhånden dannedes der i New Orleans en masse negerorkestre efter militært mønster. Disse orkestre spillede ved festlige lejligheder, begravelser o.s.v. Når de skulle spille til begravelser, fulgte de også den døde til kirkegården, og på vejen dertil spillede de sørgemarcher. o. lign.; men når de marcherede tilbage, var det ikke sørgemusik, men festlige marcher, de spillede. Nu skulle de nemlig hjem og feste. Den døde var jo efter alt sandsynlighed kommet i himlen og derfor lykkelig. Så hvorfor sørge? (Louis Armstrong har Indspillet musikken til sådan en begravelse. Pladen hedder. "Oh did'nt he ramble") Dette var traditionel jazz. Swing musikken blev til i Chicago, hvortil de fleste musikere flyttede, da cafe'er, restauranter o.s.v. blev lukket i New Orleans. (orkestrene spillede nemlig også her.) Svingmusikkens "store mand" er Benny Goodman. I 1930'erne var han ligeså feteret, som The Beatles er det i dag. Et godt svingnummer er "Sing, Sing, Sing" med Benny Goodman og orkester. Swingperioden er præget af store orkestre, men 1945-50, begynder små orkestre bestående af tre til fem mand at dukke op. Samtidig ebber Swingperioden ud, og den såkaldt,, "Bob musik" (egtl."Be-Bob") bryder igennem med saxofonisten Charlie Parker. Også "soulmusikken", med trompetisten Miles Davis som foregangsmand, dukker op i disse år. Disse to stilarter er ført frem til den moderne jazz, der kendes i dag.

Dette var ikke jazzens historie. Den ville fylde en tyk bog, og gør det. Det var en kort og noget mangelfuld oversigt over jazz historien; men hvis I gider læse mere om jazz, så tag og gå på biblioteket og lån nogle bøger om jazz.

Følgende film kommer snart op i Reginal

Når enken er go':

Hovedrollerne har Rock Hudson, Doris Day og Tony Randall. De to førstnævnte lever sammen i en villaby uden for San Francisco. Rock har en god stilling, men er hypokonder! Han lider døgnet rundt af alle mulige indbildte sygdomme; han er forfalden til pilleslugeri og bruger en masse penge på lægebesøg. Rock overhører en telefonsamtale, hvor lægen drøfter en helt anden patient, og han tror, at samtalen er om ham - og han trenat han kun har et par uger tilbage at leve i.

Han beslutter at finde en passende mand til sin søde kone - - - -

..

Hvordan denne sygdom kureres røber filmen!

Morten, Korchs jubilæumsfilm:

Navnet Morten Korch er forlænget blevet et stort forfatternavn. Hans bøger er udkommet i millionoplag, og filmatiseringerne er i årenes løb set af mellem 16 og 18 millioner mennesker. Nu kommer jubilæumsfilmen, den 10. af hans filmatiseringer.

Kampen om Næsbygård.

Filmen er optaget i det smilende danske sommerlandskab ved godset Torbenfeldt omkring Bognæs ved Roskilde og på Christiansminde Stutteri i Sydsjælland og er selvfølgelig en farvefilm.

Ole Neumann - Lille Per - er blevet en voksen ung mand på 17 år og spiller rollen som den tilbagevendte dattersøn om hvem hele handlingen drejer sig. Som altid i Morten Korch-filmene medvirker en lang række populære navne.

Søgård.

Småtyverier på skolen.

Som mange ved, har der været begået småtyverier på skolen. Det er jo kedeligt, når nogen mister mange, men det er også for ham eller hende, som er begyndt at smårapse. Når man først er kommet ud i det, er det svært at holde igen. Derfor må vi hjælpes ad med ikke alene at holde orden, men også at passe på, at intet bliver borte. En ting til: Hvor er det dumt og barnligt at tage lygter og pumper af cyklerne i cyklestativerne.

Til dem, der har været lidt for langfingrede jeg sige: Hold op nu? I aner ikke, hvad der kan ske, og det er synd for jer. I må endelig ikke tro, at I vinder kammerater eller noget som helst andet på den måde. Kun ved ærlighed får man de helt rigtige kammerater.

Annette Koefoed - Jensen
3r/b

Støvkassen.

Spørgsmål:

1. Når man skal til gymnastik, vil jeg ønske, at man bliver fri for morgensang.

Kim O. Andersen 3. a

2. Det er noget pjat, at vi ikke må være i forhallen, når det er dårligt vejr..

M. S. P. B.

3. Hvorfor bliver eleverne på skolen ikke fotograferet mere?

Connie Stensgård Nielsen 3.a

Svar:

1. Det er godt, at du gerne vil have så megen tid til gymnastik som muligt; men jeg synes nu, at det er vigtigt, at alle skolens elever samles til morgensang. Det er det eneste tidspunkt, hvor vi alle er sammen.

2. Ja, det har. du jo lov at synes. Men det får Også lov til; men kun når det er virkelig dårligt vejr; - som da det for nogen tid siden

fortsættes side 5.

TO DEJLIGE SKOLEFESTER

Sikke de kunne, THE BELLIS, dødgodt!

Det blev to dejlige skolefester, vi fik ud af det i aar, og det skyldes ikke mindst de mange kræfter, de medvirkende havde lagt i opførelsen af det morsomme og dog moralske stykke om stodderen uden navn, som - selvom mange af de ældre elever syntes det var lidt tyndt og visse steder noget langtrukket - blev en stor succes. Dette skyldtes naturligvis instruktøren, lærer Ludvigsen, men også at de medvirkende med stodderen Per Nygård i spidsen gik til sagen med liv og lyst. De må have trænet meget - tænk, de kunne deres roller... det er ikke hver gang, man oplever det! Ros må også deles ud til Villy Olsen og viceinspektør Andersen for de festlige og teknisk set meget smarte kulisser. Skal vi have det hele med, viser det sig, at næsten hele lærerstaben er inddraget i forestillingen - og det skal de her have tak for. De gør det jo for at more os...eller morer de sig selv mindst lige så godt?! Foruden de nævnte, var der overlærer Jørgensen hvis regissør-arbejde kom op på siden af lærer Krues indsats som tone- m.m.-mester. Repetitor var lærer Toft-Nielsen Tom Greenfort spillede flygel, lærerinderne Jytte Hansen og Kirsten Krue havde ansvaret for de opfindsomme kostumer, og lærerinderne Joensen og Greenfort sminkede. Margit i sufflørkassen havde vist et let job.

Men altså: TAK FOR SANGEN!

Begge aftener bød skoleinspektør Rasmussen velkommen til de 4-500, som to gange fyldte gymnastiksal og aula, og han ledede den vanskelige operation at få tilskuerne og stolene ud efter forestillingen, så dansen kunne begynde.

Den første aften svingede de små sig til Kurt Ringsteds Orkester, så det var en fryd. Hvor mange man egentlig ø-øndig i de store skrud i den alder! Der var livlig omsætning i pølse-, is- og sodavandsbaren, og forældrene tryllede kaffe i sig.

forts: side 7

ANSVARSHAVENDE :
KIRSTEN HANSEN & IVAR KREDS